

Δύο είδη γνώσεως - κατά τόν αγ. Μαζιμον
 τόν όμολογητήν - τήν ύπάρχουσαν εις
 τόν λόγον κ' τά θεία νοήματα, ή όποια
 ούκ έχει παρούσα τήν αιδθητιν των
 νοηθέντων. Δεύτερον είδος γνώσεως, ή
 κατ' ένεργεια έχουσα τήν από-
 λαυτιν, άνευ λόγου κ' νοημά-
 των.

Μη κακοποιήσ, διά νόμην κακοποιήσ.

« ή τελεία
 έλλαμψις τω
 πνεύματος, ου
 μόνον αποκά-
 λυψις των νο-
 ημάτων, άλλ'
 υποστατικώ
 φωτός,
 διανεκής έλ-
 λαμψις εις
 τας ψυχάς »

Τιμή λογικής ψυχής
 λατρεία είναι κ' κατά

« εν τω
 πελάγει τω
 βίβ, ως τω
 πέτρω ποτέ,
 έκτεινον χείρα.
 Σκάφος ειμι,
 γενώ κυβερνή-
 τής. Πηλός ει-
 μι χριστώ τε-
 χνίτω, χρηστόν θεούσ
 ποιμήν με. Πρόβατον υπάρ-
 χω αιωολός ποιμενάχα,
 ζήτηθόν με, ό ποιμήν
 ό καλός ». (ποίημα
 αγ. Νεοφύτω τω
 έσθ. λείω τω).

Τέλος
 πρακτικής
 αρετής = άχα-
 θόν όπώ τω κα-
 τ' άνόμην ένεργ-
 εως. Τέλος
 φεωρίας =
 « Αληθεία »

Τότο ει-
 ναι τό εύαγ-
 γέλιον, τό
 δια τω χρι-
 στώ, όυρον
 εις τας τελών-
 τας τας έντο-
 λας τω, τήν ά-
 χέννητον θεώβιν
 δη, ένυπόστα-
 τον, έλλαμψιν,
 ήτις ούκ έχει γε-
 νεβιν, άλλ' ά-
 νερμηνευθιν
 φανέρωθιν
 εις τας
 άσπίδς.

(αγ. Μακαριώ
 Αιγυπτίω).

Πας λογισμός δια
 φαντασίας αιδθητων
 ειδέρχεται εις τήν
 καρδιαν, τότε φωτίζει αυτην
 τω φως τής θεότητος όταν
 καθαρά υπάρχει. ή λαμπρότης

« εκείνη
 φαίνεται
 εις τόν καθαρόν
 νουν, όταν
 είναι κενός πάντων
 των νοημά-
 των »

« ήπερ, όβίως άκουε, όβίως λέγε... »

« ήρως άρετής, ή-
 σιωπής » (Αγ. Ιβί-
 σιωπής)
 « ήρως άρετής, ή-
 σιωπής » (Αγ. Ιβί-
 σιωπής)

« ο μνη-
 βικάκος έχει
 μόνιμον έχθρον
 τήν συνείδησιν (τς) »

« Μηδεις εν ριάθυμία καρός έρχα-
 βίγας, ώρα πανηγύρεως. Τίς φρόνιμος
 εν μιᾷ ήμέρᾳ κερδηθαι όλος τός
 αιώνας; » (Τριώδιον Γ' έβδομης-όρθρου)

Μνημονεύσθιν θε-
 στοκοδρομίαν, ό
 θεοκάροισ
 έχω, ό έχων
 άκαρπιαν.

Ψυχή κενή χωρίς όψιν

